

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνικὴ Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ Στὴν ἱστορικὴ Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν

Ἡ Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς

Τὸ μαρτύριο τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς
πηγὴ χαρᾶς καὶ ἐλπίδος

Τὴν **Παρασκευή**, 26ῃ Ἰουλίου 2025 ἐκ. ἡμ., ἐώρτασε ἡ ἱστορικὴ Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς, στὶς Ἀχαρνές Ἀττικῆς, τῆς ὁποίας προΐσταται θεοφιλῶς ἡ σεβαστὴ Γερóντισσα Ἰου-

στὶνα Μοναχή.

Στὸν πανηγυρικὸ Ἑσπερινό, μετὰ τὸ Ἀπόδειπνο καὶ τοὺς Χαιρετισμοὺς τῆς ἐορταζομένης Ἁγίας, ἐχοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Κυπριανοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Θεοδοσίου καὶ Ἱερέων τῆς Μητροπόλεώς μας.

Συμμετεῖχαν συμπροσευχόμενες καὶ Μοναχές ἄλλων Μονῶν τῆς Μητροπόλεώς μας, ὡς καὶ ἡ σεβαστὴ Γερóντισσα Παντάνασσα Μοναχή (Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, Ριζομύλου Βόλου).

* * *

Ἐψάλη ἡ εἰδικὴ Ἀσματικὴ Ἀκολουθία (Κτητορικὴ), ποίημα καὶ δέησις τοῦ Σεβασμ. πνευματικοῦ Πατρὸς τῆς Ἀδελφότητος, Ὡρωτοῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ.

Ἐγινε ἡ Λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας καὶ τῶν χαριτοβρύτων Λειψάνων τῆς ἐνδόξου Ὁσιοπαρθενομάρτυρος, ὡς καὶ τοῦ Κτήτορος Ὁσίου Ἱερωνύμου, πέριξ τῆς Μονῆς καὶ ἡ Λιτὴ μὲ τὴν Ἀρτοκλασία στὸν εὐτρεπισμένο αὐλειο

χῶρο τῆς Μονῆς.

Ο Ἑσπερινὸς ὠλοκληρώθηκε μὲ σύντομη ἐόρτια Ὁμιλία, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἀμβρόσιος ἐπεσήμανε

• **ὅ**τι ἡ Ἁγία Παρασκευὴ εἶναι πολὺ ἀγαπητὴ σὲ ὅλους τοὺς Ὁρθοδόξους λαοὺς. **Ο** Ὁσιος Ἱερώνυμος, ὅταν ἔθεσε τὰ θεμέλια τῆς Μονῆς τὴν ἐξέλεξε ὡς Προστάτιδα αὐτῆς, ὥστε νὰ Τὴν ἔχουν οἱ Μοναχὲς ὡς παράδειγμα ἀνδρείας, ἐπιμονῆς, ἀσκήσεως καὶ ὁμολογίας.

Ἡ Μονὴ αὐτὴ ἦταν ἡ πρώτη, ἡ ὁποία ἰδρύθηκε μετὰ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ Ἡμερολογίου, ἔχει ἓνα ἱστορικὸ «πρωτεῖο» στὰ πολλὰ Μοναστήρια, τὰ ὁποῖα στολίζουν τὴν Ελλάδα μὲ τὴν ἀφοσίωσί τους στὴν ὁμολογία τῆς Γνησίας Πίστεως, χωρὶς ἀλλαγές ἢ ὑποχωρήσεις στὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος τούτου, ὅπου φυλάσσεται ἡ παραδοσιακὴ Μοναχικὴ ζωὴ, ὅπως τὴν παρέδωσαν οἱ πρῶτοι Πατέρες καὶ κτήτορες, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων προήχοντο ἀπὸ τὸ Ἅγιο Ὄρος, ὅπως ὁ Ἅγιος Ἱερώνυμος.

Οἱ Ἅγιοι δὲν εἶναι μόνο φίλοι μας, ἀλλὰ καὶ παραδείγματα, τὰ ὁποῖα ὀφείλουμε νὰ ἀκολουθοῦμε, καὶ μπορούμε ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν ὅλα τὰ εἶδη των Ἀγίων, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἡλικιωμένοι καὶ παιδιὰ, μορφωμένοι καὶ ἀγράμματοι...

Εἶθε ἡ Ἁγία Παρασκευὴ νὰ συνεχίζη νὰ σκεπάζη τὸ Μοναστήρι Της, ὅπως τὸ ἔκανε κατὰ τὴν πυρκαγιά πρὸ δύο ἐτῶν, καὶ νὰ ἐμπνέη τις Μοναχὲς στὸν πνευματικὸ τους ἀγῶνα, ὥστε νὰ εἶναι καὶ ἐκεῖνες παράδειγμα γιὰ τοὺς πιστοὺς.

Ο Πανοσιολογ. Πρωτοσύγκελλος Αρχιμανδρίτης π. Θεοδόσιος ηὐχαρίστησε τὰ παρόντα μέλη τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, γιὰ τὴν συμπαράστασί τους στὸ ἔργο τῆς Μονῆς καὶ εὐχήθηκε ἡ Ἁγία Παρασκευὴ νὰ τοὺς χαρίσῃ ὑγεία καὶ δύναμι στὴν φροντίδα τῆς τοπικῆς κοινωνίας.

* * *

Μετὰ μικρὰν διακοπὴν, προκειμένου νὰ προσκυνήσουν οἱ πιστοὶ τὴν Ἱερὰ Εἰκόνα καὶ τὰ τίμια Λείψανα, συνεχίσθη ἡ Ἀγρυπνία μετὸν Πανηγυρικὸ Ὅρθρο καὶ τὴν κατανυκτικὴ Θεία Λειτουργία, τῶν ὁποίων προ-

ἴστατο ὁ Σεβασμ. Ποιμενάρχης μας, Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός.

Στὸ πέρας τῆς κατανυκτικῆς Ἀγρυπνίας, ὁ πολυσέβαστος Ποιμένας μας

• **Εὐχαρίστησε** τὸν Πατέρα, τὸν Υἱό, καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα γιὰ τὸ δῶρο τῆς Ἀγρυπνίας καὶ τῆς θείας Λειτουργίας, στὴν διάρκεια τῆς ὁποίας μᾶς δόθηκε ἡ εὐλογία νὰ προσκυνήσουμε καὶ τμῆμα τῶν ἁγίων Λειψάνων τῆς Ἀγίας, ἡ ὁποία διαλάμπει ἐν θαύμασι, θεραπεύουσα ὄχι μόνον σωματικῶς, ἀλλὰ καὶ πνευματικῶς, φωτίζουσα ψυχὰς νὰ ἔλθουν εἰς ἐπίγνωσι Θεοῦ καὶ μετάνοια.

Ἄς εἶναι ἡ Ἁγία ὁδηγὸς μας στὸ μαρτύριο, τὸ μαρτύριο τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς –ὄχι μετὴν ἀρνητικῆς ἐννοια τῆς λέξεως. **Διότι** γιὰ μᾶς εἶναι μεγάλη εὐλογία νὰ μαρτυροῦμε γιὰ τὸν Χριστό μας, νὰ μαρτυροῦμε γιὰ τὴν Πίστι μας μετὰ ἔργα καὶ μετὰ λόγια, ἀλλὰ βεβαίως καὶ νὰ μαρτυροῦμε, διότι ὁλος ὁ ἐν Χριστῷ ἀγώνας γιὰ τὴν κάθαρσι, τὸν φωτισμὸ καὶ τὴν θέωσι εἶναι ἓνα εὐλογημένο, ἓνα ἀναίμακτο μαρτύριο.

Οί ἅγιοι Μάρτυρες, μέχρι καὶ σήμερα, ἔδωσαν τὸ αἷμά τους μὲ χαρά, στὸν ἀγῶνα νὰ μείνουν ἐνωμένοι μὲ τὸν Χριστό μας. **Ο** ἀγῶνας τῆς συνεχοῦς ἐπικοινωνίας καὶ ἐνώσεως μὲ τὸν Χριστό μας εἶναι ἓνας καθημερινὸς ἀγῶνας, ἓνας εὐλο-

γημένος ἀγῶνας. **Δ**ὲν μᾶς πληγώνει, δὲν μᾶς δημιουργεῖ ἀθυμία, ἀλλὰ χαρά.

Οταν μᾶς ἐπισκέπτεται ὁ Κύριος μὲ διάφορες δοκιμασίες, χαιρόμεθα. **Ο**ταν ὑποβάλλουμε τὸν ἑαυτὸν μας σὲ διάφορες δοκιμασίες καὶ ἐκούσιες στερήσεις, χαιρόμεθα. **Ο**πως ὅταν ἀγαποῦμε ἓνα πρόσωπο, χαιρόμεθα νὰ θυσιασθοῦμε γι' αὐτὸ τὸ πρόσωπο, γιὰ νὰ ἐκφράσουμε τὴν ἀγάπη μας, τὴν εὐγνωμοσύνη μας, τὴν ἐμπιστοσύνη μας, πολὺ περισσότερο γιὰ μᾶς εἶναι χαρὰ νὰ ὑποφέρουμε γιὰ τὸν Χριστό μας.

Οπως εἶπε ἓνας εὐσεβής: «**Δόξα τῷ Θεῷ, καθημερινὰ ὁ Κύριος μὲ ἐπισκέπτεται μέσῳ τῶν δοκιμασιῶν. Τίς ἀγκαλιάζω, Τὸν δοξάζω καὶ προχωρῶ θεραπευμένος**». **Δ**ιότι σὲ κάθε «ἐπίσκεψι» τῆς δοκιμασίας, εἴτε πνευματικῆς εἴτε σωματικῆς φύσεως, θεραπεύεται ἡ ὑπαρξίς μας.

Οδηγὸ στὸν ἀγῶνα αὐτό, στὴν πορεία μας πρὸς τὰ ἔσχατα ἔχουμε τὴν Ἁγία Παρασκευή.

Οπως μᾶς τὸ εἶπε ὁ Απόστολος στὸν Ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας, ζοῦμε ἐμεῖς οἱ Χριστιανοί, προσπαθοῦμε νὰ ζοῦμε τὸ μέγα μυστήριον τῆς ὑπερβάσεως τῶν φύλων, καὶ τῆς ἐνότητός μας μὲ τὸν Χριστό μας. **Ζ**οῦμε μία σχέσι μὲ τὸν Χριστό μας καὶ διὰ τοῦ Χριστοῦ μας μὲ τοὺς Ἀδελφούς μας ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ταπεινώσει, ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀγνότητι σώματος καὶ ψυχῆς.

«Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, Χριστὸν ἐνεδύθημεν». **Εἴ**μεθα μέλη τοῦ Χριστοῦ μας καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ χαρά μας. **Ἐ**ξω οἱ θλίψεις, ἔξω οἱ στενοχώριες, μακρυνὰ οἱ πικρίες ἀπὸ τὰ «βάσανα» τῆς ζωῆς. Χαρὰ καὶ εὐλογία εἶναι αὐτά, διότι θεραπεύουν τὴν ὑπαρξί μας.

Διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος εἴμεθα μέλη τοῦ Χριστοῦ μας καὶ ναοὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. **Ν**ὰ ἔχουμε διαρκῆ μνήμη τῶν ἐνεργασιῶν τοῦ Θεοῦ. **Μ**όνο ἔτσι θὰ ξεπεράσουμε τίς δυσκολίες, τὴν πικρία τῶν παθῶν μας, τίς στενοχώριες τῆς καθημερινῆς μας ζωῆς.

Ας πλημυρρίζη ἡ ὑπαρξίς μας ἀπὸ εὐγνωμοσύνη γι' αὐτὸ ποὺ εἴμεθα, καὶ ἔτι περισσότερο γι' αὐτὸ ποὺ θὰ γίνουμε, ὅταν λυθοῦν τὰ «ἔσοπτρα» αὐτῆς τῆς ζωῆς. **Τ**ώρα «ἐν ἐσόπτρῳ καὶ αἰνίγματι», ἀλλὰ βαθειά, ἐμπειρικά καὶ μυστηριακά, βιώνουμε τὴν ἑνωσί μας μὲ τὸν Χριστό μας· τότε, μετὰ τὴν Δευτέρα Παρουσία θὰ βλέπουμε τὸν Χριστό μας «πρόσωπον πρὸς πρόσωπον», θὰ βιώνουμε μία κοινωνία προσωπική, ἓνα μεγαλεῖο ἀσύλληπτο.

Αλλὰ, γιὰ νὰ ἀξιωθοῦμε νὰ βιώσουμε αὐτὸ τὸ μεγαλεῖο, πρέπει ἀπὸ τώρα νὰ καθαρίσουμε τὰ «ἔσοπτρα» τῆς ὑπάρξεώς μας—αὐτὸ ἔκανε ἡ Ἁγία Παρασκευή, καθὼς τὸ δηλώνει τὸ ὄνομά της: παρασκευή, ἐτοιμασία...—ὥστε νὰ ἀπολαμβάνουμε τώρα ὡς ἀρραβῶνα καὶ τότε στὴν πληρότητά του.

Η Ἁγία Παρασκευή μᾶς ὑπενθυμίζει: «**Γ**ρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε». **Τ**ὸν ἀδάμαντα τῆς πίστεως, τὸν ἀδάμαντα τῆς θεότητος, τὸν ὁποῖον αὐτὴ εἶχε κλείσει στὴν καρδιά της, ἤθελε νὰ τὸν μοιρασθῇ μὲ ἄλλους.

Αρά γε, ἔχουμε ἐμεῖς τὴν λαχτᾶρα νὰ ζοῦμε καὶ νὰ ἀπολαμβάνουμε τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ στὴν καρδιά μας; **Κ**αὶ νὰ μεταδώσουμε στοὺς ἄλλους τὴν χαρὰ αὐτή; **Ψ**άλλουμε τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας «Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον».

Γιατί δὲν βιώνουμε τὴν χαρὰ αὐτή;... **Η** ἐν Χριστῷ χαρὰ κρύβεται μέσα στὴν θλίψη, μέσα στὸ καθημερινὸ μαρτύριο, μέσα στὶς θυσίες γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μας, μέσα στὴν ταπείνωση, τὴν ἀγάπη, τὴν ἀγνότητα καὶ τὴν διὰ Χριστὸν σαλότητα. **Ν**αί, ἔχουμε χαρμολύπη, διότι εἴμεθα ἀδύνατοι, ἐμπαθεῖς, ἔχουμε λυπήσει τὸν Χριστό μας, ἀλλὰ ἔχουμε χαρὰ καὶ ἐλπίδα διότι ἔχουμε ἓναν Δεσπότη, ὁ Ὅποιος δὲν εἶναι μόνο γεμᾶτος Ἑλεος, ἀλλὰ εἶναι ἡ Πηγὴ τοῦ Ἑλέους, τῆς Εὐσπλαγχνίας, τῶν Οἰκτιρμῶν, Παντελεήμων καὶ Πανοικτίρων Θεός.

Παρὰ τὴν ἀμαρτωλότητά μας, μᾶς δίνει δύναμι, χαρὰ, πρόγευσι τοῦ Παραδείσου καὶ μᾶς ἐτοιμάζει, ὥστε νὰ ἔχουμε φωτεινὸ τὸ ἔνδυμα γιὰ νὰ εἰσέλθουμε εἰς τοὺς Γάμους τοῦ Ἀρνίου...

Εἶθε νὰ ἀξιωθοῦμε αὐτῶν τῶν Γάμων, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. **Α**μήν!

† Γ.Ι.Μ.